

[LT]

Viktorija Rotkytė „HOMO HOMINI“

„Homo Homini“ arba iš lotynų kalbos išvertus- „žmogus žmogui“- tai žmonių tarpusavio santykį išreiškiantis žodžių junginys, kuris priartina prie idėjos suvokimo. Kiekvienas žmogus pasirenka frazės tęsinį pagal savo išreiškiamą vaidmenį visuomenėje. Bet aš nesistengiu provokuoti tęsinį, kitus žodžių junginius, nebandau nurodyti ar nukreipti į atsakymą, neketinu vertinti, kaip tik sustoju ties tuo, kas pasakyta, kalbėdama, kad žmogus yra tarp žmonių, bet vienas kito nepažįsta. Mano idėja ir darbai kalba apie patį žmonių tarpusavio santykį, paliečia visuomenės susvetimėjimo problemą, kurią išgyvenu asmeniškai. Visuomenėje priimtos būvio kartu taisyklės skatina žmones tapti svetimais, nepažiniais, būti nusisukusiais. Remdamasi patirtimi ir savijauta šią idėją pradėdau gvildinti nuo artimiausios man visuomenės dalies, su kuria susiduriu kasdien, taip visuomenės problemą paversdama asmenine problema. Darbuose nepažiniais tampa dėstytojai ir bendrakursiai, kurie visi nūsiskę nugara į mane ir į žiūrovą. Apie juos kalbu, kaip apie nepažinius man, ir aš jiems tokia pati.

Kalbant apie formą vadovavausi metafizine tapyba. Įkvėpė Morandi ir Švegždos kūryba. Eigoje stengiantis išlaikyti pirminį metafizinį impulsą darbai darėsi vis akvareliškesni, laisvesni, todėl atsiradęs efemeriškumas, ištirpimas erdvėje padiktuoja potemę, kalbančią apie išėjimą, ištirpimą, tam tikro etapo užbaigimą.

[EN]

Viktorija Rotkytė „HOMO HOMINI“

„Homo Homini“ or translated of from Latin means – “Human to human” – it’s peoples internecine relationships expressive word compound, which gets close to perception of this whole idea. Everyone choose a phrase continuation by his executable role in society. But I don’t try to provoke this continuation, or some other word combinations, don’t try to indicate or divert closer to answer, I don’t intend to judge, but I pause by what is said, speaking, that human is between humans, but they don’t acknowledge one another. My idea and works speaks of humans correlations itself, touches society alienation problem, which I experience myself. In society there’s acceptable states of being together, rules whose force peoples to become outlandish, unknowable, to turn one’s back. With reference to my experience and how I feel about it, I begin to ventilate this idea in my closest society part, with which I encounter every day, hereby turning public problem into personal. In these works unknowledgeable becomes my lecturers, course-fellows, they all turned their back to my and to the viewer. I speak about them as unknowledgeable to my and I myself am so for them.

Speaking about form I followed metaphysic painting. I was inspired by Morandi and Švegžda creations. During progress, trying to keep initial metaphysical impulse my works became increasingly watercolor like, more loosen up, so the emerging ephemeral look, dissolution in space. It dictates undercurrent theme, speaking of final exit, dissolution, particular stage completion.

[LT]

Kiekvienas atranda būdą, kaip pasaulyje nešti savo vertybes. Aš tam pasirinkau meną.
Viktorija Rotkytė

2012 m. baigiau tapybos bakalauro pakopos studijas Vilniaus dailės akademijoje.
Studijų metu surengiau pora personalinių parodų „Virtuvė“, „Laikas“ „Baltic Amadeus infrastruktūros paslaugos“ patalpose. 2009.
Dalyvavau bendrose jaunųjų menininkų parodose: „Kirpykla“ „Menų pake“ Kaune, 2011m.;
„Jatrofobijos koridorius 2012 Vilnius;
„Meno celės“ 2012, Vilnius
Išvykau į Torunės tarptautinį plenerą Lenkijoje, 2010m.
2011m, studijavau Muncheno „Akademie den Bildenden Kunst“.
2012m. pradėsiu Tapybos magistro studijas Vilniaus dailės akademijoje.

Ankstyvieji darbai kiek romantiški, egzistenciniai, kuriuose žmogaus būvimas juntamas net jei pats žmogus nėra vaizduojamas. Kiek vėliau temas apie laiką, žmogaus būvimą laike, pakeitė temos apie žmogaus jausmus, psichologiją, o galiausiai apie socialinę padėtį, išreiškiamus vaidmenis, visuomenės ir individo ryšį ir iš čia kylančias problemas, tokias kaip vienišumas, susvetimėjimas. Įtakos turėjo metafizinės tapybos bruožus turintys autoriai: Morandi, Švėgžda.

Žmogus tapo mano svarbiausiu tyrimo objektu. Kaip egzistencinėje filosofijoje teigiama: „Kitų egzistavimas „mano“ pasaulyje yra neišvengiamas, nes gimstame tarp žmonių.“ Tad mąstydamą apie žmogų, aš mąstau apie save.

A. Camus yra išreiškęs žodžiais tai kuo aš gyvenu, kaip mąstau ir jaučiu, tad belieka pacituoti: „Menininkas tampa savimi nuolat eidamas nuo savęs prie kitų ir nuo kitų prie savęs, jis visados yra pusiaukelėje tarp grožio, be kurio negali apsieiti, ir bendrijos, iš kurios negali ištrūkti. Štai kodėl tikri menininkai nieko nesmerkia, užuot teisę, jie įsipareigoja suprasti.“

[EN]

Everyone finds his way, how to carry real values in this world. For this purpose I chose art.
Viktorija Rotkytė

In 2012 I completed painting bachelor studies in Vilnius Art Academy.
During these years I arranged few personal exhibition "Kitchen", "Time" in "Baltic Amadeus facility" in 2009.

Participated in young artist group exhibition "Barber" in gallery "Menų parkas" Kaunas 2011
Also "Jatrobijos corridor" Vilnius Medicine University.

Lately appeared in Vilnius Art Academy year exhibition of bachelors and master student "Meno celės"

I had a trip to Torun internation En plein air in Poland 2010

In 2011 I studied in München academy - „Akademie den Bildenden Kunst“.

Now these year`s i`ll start Painting master studies in Vilnius Art Academy.

Early creation was a bit romantic, existentialistic, in these works human being falls event if human itself isn't showed. After a while subject about time, human being in time, changes subjects about human emotions, psychology, eventually about social situation, expressible roles, society and individual connection and emerging problems such as loneliness, alienation. I was influenced by painter who had attributes of metaphysic painting such as Morandi, Švėgžda.

Human became my main object of inquiry. How it is said in existentialistic philosophy: „The other existence in „My“ world is inevitable, because we born between humans“ So thinking about human, I think of myself

A. Camus have expressed in words things, that I live right now, how i think and feel, I can just quote him. „ Artist becomes himself constantly going from himself to another and from another to himself, he's always in midway between beauty, he can't manage without it, and communities, from which he can't escape. That's why real artist doesn't condemn, instead judging, they commits to understand.“